

BÀI HỌC 12

MỘT THÔNGIỆP ĐÁNG CHIA SẺ

CÂU GỐC: “Điều ấy đoan, tôi thấy một vị thiên sứ khác bay giữa trời, có Tin lành đời đời, dặng rao truyền cho dân cư trên đất, cho mọi nước, mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc. Người cất tiếng lớn nói rằng: Hãy kính sợ Đức Chúa Trời, và tôn vinh Ngài, vì giờ phán xét của Ngài đã đến; hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời đất, biển và các suối nước” (Khải huyền 14:6, 7).

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 2 Phi-e-rơ 1:12, 16–21; Khải huyền 19:11–18; 14:14–20; 14:6–12; Truyền đạo 12:13, 14.

Cái chết chuộc tội của Đấng Cơ Đốc có tính cách phổ quát; ấy là có thể cứu chuộc tất cả những ai đã từng sống, bất kể khi nào hoặc ở đâu. Phúc âm làm rung động tâm hồn của mọi người thuộc mọi nhóm ngôn ngữ, văn hóa và nguồn gốc. Phúc âm là nhịp cầu để các chủng tộc đến gần với nhau. Qua đời sống, cái chết và biến cố phục sinh của Ngài, Đức Chúa Giê-su đã chiến thắng các chủ quyền và thế lực của địa ngục, và sự kiện ấy là một tin mừng vô cùng. Toàn thể phúc âm nói về Đức Chúa Giê-su. Ngài đã chết cho chúng ta và giờ đây đang sống cho chúng ta. Ngài đã từng giáng lâm để giải thoát chúng ta khỏi hình phạt và quyền lực của tội lỗi, và Ngài sẽ tái lâm để giải thoát chúng ta khỏi sự hiện diện của tội lỗi. Ngài đã chết do bản án tử hình chúng ta đáng phải chịu để chúng ta có thể sống cuộc sống Ngài đáng hưởng. Trong Đấng Cơ Đốc, chúng ta được xưng công bình, được nên thánh và một ngày kia sẽ được hiển vinh.

Kinh Thánh tập trung vào hai lần giáng trần của Chúa Giê-su. Ngài đã đến một lần để chuộc chúng ta và sẽ đến một lần nữa để mang về nhà những gì mà Ngài đã mua bằng một món tiền chuộc thật vô giá như vậy. Sách cuối cùng của Kinh Thánh là Khải huyền đã được viết đặc biệt để chuẩn bị thế giới cho biến cố trở lại của Đức Chúa Giê-su. Đó là một thông điệp khẩn cấp cho thế hệ chúng ta ngày hôm nay. Trong bài học tuần này, chúng ta sẽ nghiên cứu sách Khải huyền có liên quan gì đến xã hội đương đại thế kỷ 21 của chúng ta. Cùng nhau, chúng ta sẽ khám phá trở lại lời kêu gọi của Đức Chúa Giê-su cho hội thánh ngày cuối cùng của Ngài, ấy là phải đi ra rao báo cho nhân loại bức thông điệp tận thế này.

1. THÔNGIỆP VỀ LỄ THẬT HIỆN THỜI CỦA SỨ ĐỒ PHI-E-RO

Trong suốt lịch sử cứu rỗi, Đức Chúa Trời đã thường xuyên dùng Lời tiên tri để gọi bức thông điệp đặc biệt nhằm chuẩn bị mọi người về những biến cố sắp tới. Đức Chúa Trời không bao giờ để việc thiêu hủy cao cảnh giác xảy ra (Ê-sai 46:9, 10). Ngài chuẩn bị dân sự của Ngài cho tương lai bằng cách gửi các tiên tri đến để tiết lộ thông điệp của Ngài trước khi có sự phán xét (A-mốt 3:7). Trong những ngày khô ráo an bình trước trận Đại Hồng thủy, qua ông Nô-ê, Đức Chúa Trời đã gửi một thông điệp nghiêm trọng đến nhân loại rằng cơn Lụt lớn đang nhen nhúm ở cuối chân trời. Ở Ai Cập, Ngài đã sắp đặt chu đáo cho ông Giô-sép vào vị thế cần thiết và hướng dẫn ông trong lúc thóc lúa ê hề để chuẩn bị cho nạn đói trường kỳ sắp xảy ra. Các nhà tiên tri Do Thái đã khẩn khoản cảnh báo các nhà lãnh đạo Y-sơ-ra-ên vẫn thờ ơ trước mối đe dọa hủy phá thành Giê-ru-sa-lem từ quân đội Ba-by-lôn. Sứ điệp thiết tha kêu gọi sám hối của tiên tri Giảng Báp-tít đã dọn lòng quốc gia Do Thái cho sự xuất hiện lần đầu của Đức Chúa Giê-su.

Đọc 2 Phi-e-rô 1:12. Sứ đồ Phi-e-rô dùng diễn đạt nào để mô tả sứ điệp của Đức Chúa Trời cho thế hệ của ông?

Đọc 2 Phi-e-rô 1:16-21. Thông điệp “lễ thật hiện thời” mà sứ đồ Phi-e-rô và các môn đồ tuyên rao là gì?

Thông điệp có ý nghĩa quan trọng không phải trong thế kỷ thứ nhất là sự kiện Đấng Cơ Đốc đã đến. Tình yêu Chúa Cha được bày tỏ qua sự hy sinh của Đấng Cơ Đốc trên thập tự giá. Mặc dù “tiền công của tội lỗi là sự chết”, nhưng nhờ Đấng Cơ Đốc, sự sống vĩnh cửu đã được bảo đảm cho tất cả mọi người. Đó là quyết định của mỗi người chúng ta có sẽ bằng đức tin nhận được sự sống ấy hay không (Rô-ma 3:23, Rô-ma 6:23, Ê-phê-sô 2:8). Thông điệp về lời hứa cứu rỗi nhờ nơi Đức Chúa Giê-su sẽ không bao giờ lỗi thời. Đó là “sự thật hiện thời” cho mọi thế hệ.

Cuốn sách cuối cùng của Kinh Thánh là Khải huyền trình bày về Đức Chúa Giê-su và sự cứu rỗi muôn đời của Ngài trong bối cảnh thời kỳ tận thế để chuẩn bị một “dân tộc” cho sự tái lâm của Ngài gần kề. Nó phơi bày sự giả dối của các truyền thống của loài người và các tín ngưỡng vị kỷ. Từ đầu đến cuối, sách Khải huyền tiết lộ Đức Chúa Giê-su và công việc Ngài làm thay cho nhân loại.

Đức Chúa Giê-su là nhân chứng đích thực cho cá tính của Chúa Cha. Ngài là “Chúa của các vua trong thế gian”. Ngài là “Đấng yêu thương chúng ta, đã lấy huyết mình rửa sạch tội lỗi chúng ta, và làm cho chúng ta nên nước Ngài, nên thấy tế lễ của Đức Chúa Trời là Cha Ngài” (xem Khải huyền 1:1-6).

Khi bạn nghĩ về sách Khải huyền, ý tưởng gì hiện ra trong trí bạn? Có phải đó là các con thú và biểu tượng tiên tri hơn là Đức Chúa Giê-su? Tại sao Đức Chúa Giê-su đã gọi găm chúng ta các lời tiên tri trong sách Khải huyền? Các lời tiên tri ấy tiết lộ kế hoạch rất bác ái của Ngài cho loài người như thế nào?

2. CHÚ TÂM TẬN THỂ CỦA KHẢI HUYỀN

Các sách phúc âm chủ yếu tập trung vào biến cố giáng trần lần thứ nhất của Đấng Cơ Đốc, kể lại sự tích ra đời lạ lùng của Ngài, cuộc đời cùng chức vụ đầy quyền phép của Ngài, và cái chết oanh liệt lẫn sự phục sinh vinh hiển của Ngài. Mặc dù có đề cập đến lần trở lại của Ngài, nhưng đó không phải là trọng điểm của các sách phúc âm. Trái lại, trọng tâm của sách Khải huyền đặt đỉnh điểm của cuộc xung đột trải qua các thời đại kéo dài hàng thế kỷ. Mỗi lời tiên tri chính trong sách Khải huyền đều kết thúc bằng biến cố hồi lai vinh quang của Chúa chúng ta.

Đọc Khải huyền 1:7; 11:15; 14:14–20; và 19:11–18. Các câu Kinh Thánh này đều có một kết luận tương tự nào?

Từ chương đầu tiên đến chương cuối của sách Khải huyền, điểm cao nhất của mỗi lời tiên tri là sự xuất hiện của Đức Chúa Giê-su. “Chiên Con đã chịu giết” (Khải huyền 5:12) sẽ trở lại với tư cách là “Vua của các vua và Chúa của các chúa” (Khải huyền 19:16). Ngài sẽ đánh bại tất cả những kẻ thù đàn áp và bắt bớ dân Ngài (Khải huyền 17:14). Ngài sẽ giải phóng họ khỏi cơn ác mộng kinh hoàng của tội lỗi và khôi phục tình trạng tinh sạch vinh quang. Cuộc thử hung vĩ đại giữa thiện và ác sẽ chấm dứt. Trái đất sẽ được làm mới trở lại, và những người được chuộc sẽ mãi mãi sống bên Chúa của họ (Khải huyền 21:1–4).

Trong Khải huyền 22:7 (xem thêm câu 12, 17 và 20), Đức Chúa Giê-su nói: “Kìa, ta đến mau chóng. Phước thay cho kẻ nào giữ những lời tiên tri trong sách này”. Do đó, lời kêu gọi cuối cùng của Đức Chúa Giê-su đối với toàn thể nhân loại là đáp lại tình yêu tha thiết của Ngài, chấp nhận ân điển dư dật của Ngài và đi theo lẽ thật ngời sáng của Ngài để chuẩn bị sẵn sàng cho sự tái lâm mau chóng của Ngài. Sách Khải huyền kết thúc bằng lời mời ân cần của Đức Chúa Giê-su: “Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến!” (Khải huyền 22:17).

Chúa chúng ta mời gọi tất cả những ai tìm kiếm sự sống đời đời hãy đến với Ngài. Sau đó, Ngài kêu gọi những người trong chúng ta đã tiếp nhận thông điệp cứu rỗi và háo hức mong đợi sự trở lại của Ngài hãy nhập cuộc với Ngài mời gọi những người khác cũng tiếp nhận bức thông điệp truyền đạt tình yêu của Ngài. Ngài sai chúng ta xông pha lên đường với sứ mạng chia sẻ thông điệp cấp bách để chuẩn bị thế giới cho biến cố hồi lai trong nay mai của Ngài. Không có gì thỏa chí hơn là cùng tham gia với Chúa Giê-su để đưa sứ mạng của Ngài đến thế gian. Không có gì mãn nguyện hơn là hợp tác với Đấng Cơ Đốc trong kế hoạch tận thế của Ngài để cứu vớt nhân loại.

Đấng Cơ Đốc, có đến mau chóng không? Tác giả Giăng đã viết những lời này khoảng 2.000 năm trước. Tuy nhiên, nếu theo sự hiểu biết của chúng ta về tình trạng người chết và nhìn từ kinh nghiệm cá nhân của mỗi người, tại sao ngày tái lâm của Đấng Cơ Đốc sẽ xảy ra trong chớp mắt sau khi chúng ta qua đời? Nhận thức này giúp chúng ta hiểu như thế nào các lời Kinh Thánh mô tả tính cách nhanh chóng của ngày Đấng Cơ Đốc sẽ trở lại?

3. THÔNGIỆP TẬN THỂ CỦA KHẢI HUYỀN

Trung tâm của sách Khải huyền là chương 14. Chương này vô cùng quan trọng đối với dòng giống được lựa chọn của Đức Chúa Trời đang sống trong những ngày cuối cùng của lịch sử loài người. Nó phô bày một thông điệp cuối cùng của Đức Chúa Trời cho mọi con dân của Ngài và toàn thể nhân loại.

Đọc Khải huyền 14:14–20. Hình bóng nào được dùng ở đây để minh họa sự tái lâm của Chúa?

Hình bóng mùa gặt được sử dụng trong suốt Kinh Thánh để mô tả sự trở lại của Đấng Cơ Đốc (Ma-thi-ơ 13:37–43; Mác 4:29). Trong Khải huyền 14, việc thu hoạch lúa chín tượng trưng cho sự cứu chuộc của người công bình, và vụ thu hoạch nho chín mô tả sự hủy diệt của kẻ ác. Khải huyền 14:6–12 chứa đựng một thông điệp tận thể khẩn trương để sửa soạn mọi người cho vụ thu hoạch cuối cùng trên trái đất.

Đọc Khải huyền 14:6, 7. Ý chính của thông điệp trong hai câu Kinh Thánh này là gì và giúp chúng ta hiểu chúng ta là ai khi mang bản chất Cơ Đốc Phục Lâm?

Sứ điệp của thiên sứ đầu tiên trong Khải huyền 14 có hấp lực chạm đến tâm hồn giao động của thế hệ thế kỷ 21, đang khao khát một cuộc sống có mục đích và ý nghĩa. Sứ điệp này trình bày phức âm nói về ân điển của Đức Chúa Trời, ấy là nghĩa cử ân xá cho tất cả mọi tội nhân. Hành động tha thứ này rửa sạch chúng ta khỏi mặc cảm tội lỗi và cho chúng ta sức mạnh để có thể vượt qua. Thông điệp này cung cấp nền tảng cho tất cả phẩm giá cá nhân vì nó khẳng định rằng Đấng Cơ Đốc hay Đấng Tạo Hóa vũ trụ đã chính tay tạo ra từng cá nhân và hy sinh để cứu chuộc mỗi người chúng ta. Nó tiên đoán rằng một ngày kia mọi bất công sẽ chấm dứt trong phán quyết tối hậu của Đức Chúa Trời. Đây là một tin cực kỳ tốt cho nhân loại khổ đau bởi vì nó tiết lộ một bình minh tươi sáng nơi tội lỗi sẽ không tồn tại mãi mãi.

“Theo một nghĩa đặc biệt, người Cơ Đốc Phục Lâm đã được đặt vào thế giới trong vai trò những người canh gác và cầm đuốc. Họ đã được giao phó nhiệm vụ gióng lên tiếng trống cảnh báo cuối cùng cho một thế giới đang xô đẩy nhau lao đầu vào hố thẳm diệt vong. Trên các Cơ Đốc nhân là ánh sáng ngời chiếu từ Lời Chúa. Họ đã được phó thác một sứ mạng thiêng liêng hệ trọng nhất, ấy là tuyên rao các thông điệp của thiên sứ thứ nhất, thứ nhì và thứ ba. Không có nhiệm vụ nào khác có tầm quan trọng lớn như vậy. Họ không được để bất kỳ mục tiêu nào khác thu hút sự chú ý của họ.” – Ellen. G. White, *Evangelism*, trang 119, 120. Với tư cách một hội thánh, nhưng thậm chí quan trọng hơn, với tư cách cá nhân mỗi tín hữu, làm thế nào chúng ta có thể ghi nhớ các lời này?

4. HIỂU SỬ ĐIỆP CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI ĐẦY ĐỦ HƠN

Bức thông điệp về tận thế trong sách Khải huyền trình bày về Đức Chúa Giê-su dưới ánh sáng toàn diện của ân sủng cứu rỗi của Ngài cho toàn thể nhân loại (Khải huyền 14:6). Đó là một lời kêu gọi tha thiết phải biết “kính sợ” hay tỏ lòng sùng kính Đức Chúa Trời trong tất cả mọi việc chúng ta làm - tôn trọng mệnh lệnh của Ngài và tuân theo luật pháp của Ngài trong bối cảnh là sự phán xét thiên thượng (Khải huyền 14:7). Tinh thần “kính sợ Chúa” tùy thuộc vào lối chúng ta suy nghĩ. Đó là lời kêu gọi phải sống như thế nào cho hợp ý Đức Chúa Trời và xem Ngài tối thượng trong tất cả những suy nghĩ của chúng ta. Chính thái độ biết vâng phục mới dẫn chúng ta đến cuộc sống tin kính (Châm ngôn 3:7; Công vụ 9:31; 1 Phi-e-ro 2:17). Thông điệp này cũng kêu gọi chúng ta hãy “mang vinh hiển” cho Đức Chúa Trời” hay “ngợi khen” Ngài. “Mang vinh hiển” cho Chúa liên quan đến hành động của chúng ta trong mọi khía cạnh của cuộc sống.

Đọc Truyền đạo 12:13, 14 và 1 Cô-rinh-tô 6:19, 20. Các câu Kinh Thánh này giúp chúng ta hiểu kính sợ Chúa và ngợi khen Ngài nghĩa là gì?

Trong thời đại thiếu trách nhiệm đạo đức, khi hàng triệu người cảm thấy họ không có bổn phận đối với ai khác ngoài chính họ, thông điệp giờ phán xét nhắc nhở chúng ta rằng chúng ta phải chịu trách nhiệm cho hành động của chính mình. Có một mối quan hệ chặt chẽ giữa thái độ tôn kính Đức Chúa Trời, việc vâng lời Ngài và sự phán xét. Vâng lời là kết quả của mối quan hệ có khả năng cứu rỗi với Đức Chúa Giê-su. Chỉ sự công bình của Ngài mới hội đủ điều kiện để vượt qua sự phán xét và, trong sự công bình ấy, chúng ta được an toàn. Nhờ sự công bình của Ngài, chúng ta được sống để tôn vinh danh Ngài trong tất cả mọi việc chúng ta làm.

Đọc Khải huyền 14:7; 4:11, Sáng thế Ký 2:1-3, và Xuất Ê-díp-tô Ký 20:8-11. Căn bản của tất cả sự thờ phượng thật lòng đối với Đức Chúa Trời là gì và ý niệm Ngày Sa-bát phản ánh căn bản ấy như thế nào?

Sa-tan đã tấn công ngày Sa-bát vì biết rằng đó là tâm điểm của sự thờ phượng. Ngày Sa-bát tôn vinh Đấng Cơ Đốc là Đấng Tạo Hóa và kêu gọi tất cả mọi người ở khắp mọi nơi “hãy thờ phượng Đấng dựng nên trời đất” (Khải huyền 14:7). Đây là tuyên bố rất liên quan trong thời đại tiến hóa này, kêu gọi chúng ta trở lại thờ phượng Đức Chúa Giê-su, Đấng đã tạo ra chúng ta và cho chúng ta cảm nhận về chân giá trị của chúng ta đối với Ngài.

Hãy suy nghĩ về tầm quan trọng của ngày Sa-bát trong việc nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa và, do đó, chỉ một mình Ngài xứng đáng với sự thờ phượng của chúng ta. Rốt cuộc, giáo lý nào khác quan trọng hơn đến mức Đức Chúa Trời phải ra lệnh con người hàng tuần dành một phần bảy cuộc đời mình để không quên rằng Ngài là Đấng Tạo Hóa của họ?

5. LỜI KÊU GỌI CUỐI CÙNG CỦA ĐỨC CHÚA TRỜI

Đọc Khải huyền 14:8; 17:3–6 và 18:1–4. Chúng ta học được gì về Ba-by-lôn thuộc linh trong các câu Kinh Thánh này?

Trong sách Khải huyền, thuật ngữ “Ba-by-lôn” đại diện cho một hệ thống tôn giáo sai lầm dựa trên các công trình của loài người, truyền thống nhân tạo và các giáo điều sai lạc. Hệ thống này đề cao con người và luân lý của họ bắt nguồn từ thái độ tự phụ về đạo hạnh của họ trên cả Đức Chúa Giê-su và cuộc sống vô tội của Ngài. Nó đặt lời dạy của các giáo sư loài người trên các mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Ba-by-lôn là trung tâm của tập tục thờ hình tượng, thờ mặt trời và sự dạy dỗ sai lầm về sự bất tử của linh hồn. Hệ thống tôn giáo sai lầm này đã tích hợp một cách tinh tế nhiều tập tục tôn giáo Ba-by-lôn cổ xưa vào việc thờ phượng của mình. Thông điệp ngày cuối cùng của Đức Chúa Trời gửi đến hành tinh đang hấp hối giãy chết của chúng ta là thông điệp của Đức Chúa Giê-su và sự công bình của Ngài. Bức thông điệp này là tiếng dội từ tiếng gọi vô cùng khẩn thiết của thiên đàng: “Ba-by-lôn lớn đã đổ rồi, đã đổ rồi . . . hãy ra khỏi Ba-by-lôn” (Khải huyền 18:2, 4). Đức Chúa Trời đã đặc biệt ủy thác Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm với nhiệm vụ phát huy sứ điệp của Đấng Cơ Đốc một cách toàn diện. Tôn vinh Đức Chúa Giê-su là đề cao mọi sự dạy dỗ của Ngài. Ấy là tuyên rao về Đấng: “là đường đi, lẽ thật, và sự sống” (Giăng 14:6). Qua đó, các giáo lý sai lạc nhập nhằng nguy hiểm của Ba-by-lôn trái ngược với lẽ thật minh bạch của Đức Chúa Giê-su sẽ bị phanh phui cho mọi linh hồn đang tìm kiếm chân lý cùng nhìn thấy.

Đọc Khải huyền 14:7, 9–11. Các câu Kinh Thánh này nhấn mạnh các đối tượng tương phản nào của việc thờ phượng?

Khải huyền 14 mô tả hai hành vi thờ phượng khác nhau: một là thờ phượng Đấng Tạo Hóa và hai là thờ phượng con thú. Hai hành vi này của việc thờ phượng tập trung vào một thời gian thiêng liêng có một ý nghĩa rất đặc biệt để tôn vinh Đức Chúa Trời, tức là ngày Sa-bát chân chính, trái với ngày Sa-bát giả mạo hay thế chỗ. Ý nghĩa sâu xa được gói ghém trong ngày Sa-bát là tình trạng ngơi nghỉ, tâm trạng được đảm bảo và an ninh mà chúng ta có trong Đấng Cơ Đốc, Đấng Tạo Hóa, Đấng Cứu Chuộc và Vua đang trên đường tới của chúng ta. Ngày Sa-bát giả mạo phản ánh các cố gắng thay thế nghèo nàn và sai lạc, dựa trên lý luận méo mó của loài người bất toàn và các nghị định do người ta tự đặt ra chứ không phải do Đức Chúa Trời quy định.

Đọc Khải huyền 14:12. Câu Kinh Thánh này nói gì, đặc biệt là trong bối cảnh của các câu đi trước? Như thế nào cả luật pháp và ân điển đều được tiết lộ trong văn bản này? Lời tiết lộ này dạy chúng ta điều gì về sự kiện rằng luật pháp và ân điển là hai mặt bất khả phân ly của phúc âm?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC:

“Đức Chúa Trời đang khẩn thiết cất tiếng gọi hội thánh của Ngài trong giờ phút khẩn trương của ngày hôm nay, như Ngài cũng đã từng gọi quốc gia Y-sơ-ra-ên được chọn trong thời cổ đại, để đứng lên làm ngọn hải đăng cho thế trần tăm tối này. Bằng thanh kiếm phân biệt chính tà sắc bén, các thông điệp của các thiên sứ thứ nhất, thứ hai và thứ ba, Ngài đã biệt riêng hội thánh của Ngài khỏi các hội thánh khác, cũng như khỏi thế gian, để mang họ gần gũi sự thánh khiết của Ngài. Ngài đã biến họ thành những người được ủy thác luật pháp của Ngài và đã giao phó cho họ những sứ thật tiên tri vĩ đại áp dụng cho thời đại mới. Giống như các lời tiên tri đã được gởi đến quốc gia Y-sơ-ra-ên cổ xưa, các sứ thật tiên tri ngày nay là một sứ ủy thác thiêng liêng cần phải được truyền đạt cho thế giới.

“Ba thiên sứ của Khải huyền 14 đại diện cho những người chấp nhận ánh sáng của các sứ điệp của Đức Chúa Trời và đi ra với tư cách là các sứ giả của Ngài để cảnh báo khắp năm châu bốn bể. Đấng Cơ Đốc tuyên bố với những người theo Ngài: ‘Các người là ánh sáng của thế gian’ (Ma-thi-ơ 5:14). Đối với mọi linh hồn chấp nhận Đức Chúa Giê-su, thập tự giá đứng sừng sững oai hùng nơi đồi Sọ: ‘Hãy đi khắp thế gian, giảng Tin lành cho mọi người’ (Mác 16:15). Không bất cứ một điều gì hay thế lực nào được phép cản trở sự mệnh cấp bách này. Đây là công cuộc trọng đại nhất đối với thời đại chúng ta; và sẽ vươn xa đến vĩnh cửu. Tình yêu sâu thẳm mà Đức Chúa Giê-su đã thể hiện qua sự hy sinh vô bờ bến của Ngài để cứu chuộc bao linh hồn hư mất sẽ kích động mãnh liệt tất cả những ai thành tâm theo Ngài.

“Đấng Cơ Đốc mừng rỡ chấp nhận mọi tác nhân khiêm nhu thành tâm đến đầu phục Ngài để mang họ đến sự kết hợp keo sơn thắm thiết với thượng giới. Qua sự hiệp một đó, Ngài có thể truyền đạt cho thế giới những huyền nhiệm sâu thẳm của tình yêu nhập thể. Hãy nói lên tình yêu mãnh liệt ấy, cầu nguyện cho tình yêu ân phúc ấy, hoan ca tình yêu hạnh phúc ấy, hãy làm tràn ngập không trung quả địa cầu này bằng sứ điệp lẽ thật diễm tuyệt của Ngài, và thể nguyện sẽ tiếp tục tiến bước không ngại nghì vượt qua mọi chần chừ xa xôi trước mặt.” – Ellen G. White, *Counsels for the Church*, trang 58, 59.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Sứ điệp của ba thiên sứ trong Khải huyền 14 xác định bản chất của Giáo hội Cơ Đốc Phục Lâm như thế nào?
2. Hãy suy nghĩ về ngày Sa-bát và tầm quan trọng của những giá trị mà ngày ấy tượng trưng. Như chúng ta đã thấy trong tuần này, ngày Sa-bát chứa đựng một thông điệp cực kỳ quan trọng đến nỗi Đức Chúa Trời đã ra lệnh rằng chúng ta phải để riêng ra một phần bảy cuộc đời mình để ghi nhớ Ngài là Đấng Tạo Hóa và Đấng Cứu Chuộc của chúng ta. Ngoài ra, không giống như một ngọn núi thánh hay một thành thánh, chúng ta không cần đến một địa điểm gọi là “ngày Sa-bát” để thờ phượng. Mỗi tuần, vào khoảng một ngàn dặm một giờ (ít nhất, gần đường xích đạo), ngày Sa-bát đến với chúng ta. Sự thật này cũng giúp chúng ta hiểu tầm quan trọng của ngày Sa-bát và những gì nó chi ra?
3. Làm thế nào chúng ta có thể giải thích ý tưởng về sự sụp đổ của Ba-by-lôn hoặc khái niệm về dấu ấn của con thú theo cách tế nhị đầy thuyết phục nhất? Ấy là, làm thế nào chúng ta có thể trình bày những sự thật này theo cách ít đụng chạm nhất, mặc dù chúng ta cũng phải nhớ rằng, đôi khi, mặc dù mình đã cố gắng hết sức, có người vẫn cảm thấy bị xúc phạm?